

Prova gratis SvD digital i en månad

SVENSKA DAGBLADET

Konst Recension

Juri Markkula, "RGB jord" Helt barockt i rött, grönt och blått

RGB, rött, grönt och blått, så kallade "webbfärger" är grundfärger i blandningar av emitterat ljus i bildskärmar och strålkastare. Juri Markkulas konst befinner sig i det spännande gränslandet mellan måleri, fotografi och digital teknik.

Rött: Juri Markkula, "Carmin Ground". Foto: Lars Bohman Gallery

Juri Markkula, "RGB jord"

Genre: Måleri

Var: Lars Bohman Gallery, Karlavägen 9

Tom 28/5

Avbildade rätt framifrån verkar Juri Markkulas senaste svit av verk bestå av monokroma målningar av naturmotiv med subtila skiftningar i nyanserna. Det stämmer bara delvis. På plats visar det sig nämligen att konstverken består av bemålade, djupa reliefer där blad- och växtornamentiken skapar dramatiska

skuggbildningar. Effekten förstärks av att objekten målats med en något mörkare nyans i underifrån.

Här kolliderar radikalt olika principer. Modernismens tvådimensionella monokrom slukas av barockens veck och det solitära måleriet försvinner i ornamentets repetition. Samma sorts spänning återfinns i hängningen, där de större verken placerats ostört på egna väggar, medan de mindre hänger i sekvenser med exakt upprepning.

Grönt: Juri Markkula, "PG7 Grass 6". Foto: Lars Bohman Gallery

Konstverkens färger går, som utställningens titel antyder, i rött, grönt och blått, det vill säga de tre grundfärgerna i den additiva färgskalan. Till detta har även kontrasten svart lagts (rött, grönt och blått blir ju vitt tillsammans). De mättade färgerna har en absorberande effekt som förstärker känslan av barockens överdåd. Gripen av historiens vingslag längtar jag plötsligen efter ännu större gester. Bladguld! Granatäpplen! Dödskallar! Vanitas vanitatum och memento mori!

Men det behövs inte. Som titeln RGB påminner om handlar denna utställning om mer än barockens veckbildningar och modernismens monokroma måleri. Den additiva färgskalan används när man blandar färgat ljus, exempelvis i skärmar och monitorer. Något som för tankarna till den teknik som ligger till grund till för utställningen. För i denna mening är konstverken vare sig måleri eller relief, utan fotografi. Juri Markkula har samlat löv, gräs och dylikt i lådor, fotograferat av dessa med en 3D-kamera, förstorat motiven och sedan

låt en dator fräsa ut resultatet. Det gör konstverken potentiellt sett oändligt reproducerbara.

Blått: Juri Markkula, "IKB Ground 9". Foto: Lars Bohman Gallery

Till detta lager av mening kommer de enskilda färgerna, vilka har fler specifika referenser än vad man först kan ana. Detta är utställningens mest svåråtkomliga del, där den underliggande meningen antyds av de diskreta titlarna. Den blåa sviten "IKB Ground" hänvisar exempelvis till den franske konstnären Yves Kleins "International Klein Blue" och den röda "Carmin Ground" refererar till rimligen till Karminröd, ett pigment som utvinns ur krossade koschenillsköldlöss (vilket ger ett färgämne som är vanligt förekommande i godis).

Separationen i rött, grönt, blått och svart innehåller alltså ytterligare nivåer av mening. Börjar vi särgranska dessa leds vi vidare till ännu fler associationer och betydelser, vilket för oss på en gång närmre och längre ifrån någon form av sanning. Hos Juri Markkula rymmer modernismens rationella särskiljande en vindlande spiral. Det är helt barockt.

Håkan Nilsson

Följ skribent